

Οι λωποδύται τῶν ὁδῶν ἐλεύθεροι θὰ μείνουν
κί ἴσως κλητῆρες καὶ αὐτοὶ ἴσῃν τελετὴν νῦν γίνουιν.

Εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ἐρμού θ' ἀνέβη μὲ μιά σκάλα
μὲ μερικαῖς Δασκάλισσαι καὶ ἡ κυρὰ Δασκάλα.

Θὰ προηγοῦνται τῆς πομπῆς καμπόσοι μὲ βιολιά
κί ἀπ' ὀπίσω θάρχωνται τῆς Νύφης τὰ λιλά.

Θὰ γίνουιν ἴσῃν Μητρόπολιν οἱ γάμοι ἐν χαρᾷ
κί ἂν αἱ καρδίαι θὰ σκιρτοῦν, Ἑλληνικαὶ καὶ ξέναι,
καὶ θὰ κρατοῦν ἴσῃν τῆς Νύφης τὴν οὐρὰ
δοσαὶ Δημάρχων σύζυγοι δὲν εἶν' ἐγγαστρομέναι.

Θὰ ριξοῦν ἴσῃν ἀνδρόγυνοι αἱ κορσιδαὶ μῦρα,
κατόπι δὲ ἴσῃν Δημάρχων φιλοκομμένα κάρφα.

ἴσῃν Ἀνακτόρων τὸ λαμπρὸν κί ἴσῃσημον τραπέζι
θὰ φαγοῦσιν σπληνάντερα καθὼς καὶ πελεκάνοι,
κί ἴσῃν θουρίους φλογερούς ἢ μουσικὴ θὰ παίξῃ
Γερμανικὴν προσφώνησιν ὁ Δημάρχος θὰ κἀν.

Ἑλληνιστὶ ὁ Καίσερ εἰς ταύτην θ' ἀπαντήσῃ
καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς χαρᾷ τρελλὴ θὰ καταντήσῃ.

ἴσῃν Ἀνακτόρων τὸν χορὸν ἐκ τῶν ἄριστότερων
θὰ προσκληθοῦν ἀπόγειοι περιφανῶν πατέρων,
κί αἱ ἴσῃν Δημάρχων σύζυγοι πρὸς χάριν ποικιλίας
θὰ κάμουν κόρτε δυνατὰ μὲ τὴν τῆς Οὐαλλίας.

Θὰ ἔλθουν κί Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπὸ τοὺς ξένους στόλους
κί ἴσῃν ἀμάξαι δὲν εὐροῦν γαιθάρους θὰ ἰππεύουσιν,
οὐχ ἴσῃν ἐπιτρέπεται καὶ ἴσῃν Δημάρχους ἴσῃν
τοῦ φίλου Αὐτοκράτορος τοῦσδε ὄμους νὰ θωπεύουσιν.

Θάλλουιν κί Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἄλλοι καλογέροι
νὰ δειξοῦν εἰς τὸν Καίσερ πῶς τρίβουν τὸ πιπέρι.

Ἐν τούτοις θὰ παρασταθοῦν ὑπὸ τινος ὀμίλου [σχόλου.
οἱ Πέρσαι, λούστροι παπουτσιῶν, κί οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰ-

Ἐπίσω ἴσῃν Ἀκρόπολιν ἡμέρα μεσημέρι
ὁ Δημάρχος ἴσῃν Καίσερ τὸ τετὶ θὰ προσφέρῃ,
μὲ τίποτε παραξενον, τιμῶν τὰ καθαστάτα,
νὰ τοῦ σερβίρη ἴσῃν αὐτῶν σαλέπι καὶ μπεμπότα.

Εἰς τὰ Πυροτεχνήματα, ποὺ κόσμος θὰ σκασίρη,
θὰ προσκληθῇ ὁ Καίσερ μὲ ἴσῃν τὴν παρέαν,
καὶ ἀπ' αὐτὰ ποῦ θὰ κκοῦν τὸ ξὺν θὰ παραστήσῃ
τῆς Βάθειας τὴν ὀνόνορον καὶ τὴν Καπνικαρέαν.

Ἐ ἀνάψῃ τὸ ἡλεκτρικὸν ἴσῃν δρόμων τάγκωνάρια
καὶ ὄλας ἢ κωλοποτιὰς θὰ γίνουιν φανάρια.

Θὰ γραφωμεν ἴσῃν τοὺς θυρεοὺς τοὺς παλαιούς ἀγῶνας
καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἠθῶν καὶ μάχας τῆς Ριτσόνας.

Ἐ ἀναγραφοῦν ὀνόματα πατέρων μαχητῶν,
εἰς τοὺς ὀποιους στέφανος ἀθάνατος προσήκει,
οὐχ ἴσῃν καὶ ὀνόματα γυναστὰ εὐεργετῶν, [λίκη.
ὡς λόγου χάριν τοῦ Τσιγγροῦ καὶ Σταύρου τοῦ Μπου-

Χρυσὸ σταυροὶ θὰ κρεμαθοῦν καὶ εἰς τὰ στήθη παιδῶν
καὶ εἰς τῶν σκύλων τῆς οὐρατῆς ἐν εἰδει τενεκέδων.

Καὶ χάριτες βασιλικαὶ πρὸς ὄλους θὰ δοθοῦν
κί ὀδοὶ καμμία κρῆνται προσωπικὴ θὰ γίνῃ,
τοῦ δὲ Τσιγγροῦ αἱ φυλακαὶ θὰ κατενημοῦθον
καὶ μόνος ὁ Σπηλιόπουλος σὺν κούκος θ' ἀπομείνῃ.

Κί ἄλλα γαλόνια θὰ κερθοῦν εἰς σπαθοφόρων ὄμους
γιὰ νὰ μᾶς τρίξουν τὸ σπαθὶ καλλίτερα ἴσῃν δρόμους.

Μὲ τὸν γαμβρὸν Διάδοχον θὰ κάμουν ὄλοι τόκα
καὶ κολορριζικὰ θὰ ποῦν καὶ γεμὰ σου, ὀρὶ Κόκα.

ἴσῃν καὶ σμάρκα ριξουιν καθὼς καὶ τὴν Λαμπρὴ
κουμπάρα καὶ συμπέθεροι καὶ νύφαι καὶ γαμπροί.

Τοιαῦτα μὲν πρὸς τὸ παρὸν θυμακία θὰ γίνουιν,
ἐνθὸς τοῦ ἔθνους ρόδινον τὸ μέλλον γλυκοφρέγγι,
ἐκεῖνοι δὲ ποῦ τὰς πομπὰς τῶν γάμων διευθύνουιν
θὰ κάμουν ὅ, τι τῇ κλειψὶ παρὶ ξυθενίγκοι.

Καὶ ὄλας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Κί ἡ προσελθὴ ἴσῃν Καμπούρολου τοῦ Γιάννη
ἀφίει τὴν κεντὰρα τῆς καὶ τὴν δεκάρα πέναι.
κί ἴσῃν ἔσαν ἄλλο οἱ τούτῃ τὴν ἀνίστα
νὰ γὰνται ὡς σίμαρ μὲ τὴν βοσκονάντρα,
ὁ δὲ Ρωμῆος σὺχῆρη γι' αὐτὰ δὲν ἐπιτρέπεται,
καὶ ὄλοι τὴν δεκάρα τῶν ἄβ' ἴσῃν ἀπ' τὴν τῆσπ.

Ἐμεροδίκται νῆαι εἰς τοὺς Κωνσταντινῶν,
μὲ γράματα ποικίλα, μὲ σχήματα καὶ ἴσῃν,
Ἑλληνικὸν σὺνάμα καθὼς καὶ Γαλλικὸν,
κί ἀρχαῖα δὲ μνημεία παρατηροῦν' ἐκεῖ,
καὶ γλαυροὶ εἰκόνας ἀμφοτέρου θῆας
τοῦ νέου Κωνσταντινίου μετὰ τῆς Δωροθίας,
καὶ ρουσανταλόφοι ἀρματοῦλοι μὲ πάλαι,
θερμῆματα Κελσιου, βαρῆματα καὶ ἄλλα.
Πῶ! πῶ! Ἐμεροδίκται εἰς τοὺς Κωνσταντινῶν...
εἶναι θαυμάτων ὄλας κἀνίνας νὰ τοὺς ἴσῃν.

Ἐ Ρωμῆος γυνιστὸν εἰς κἀν — πῶς ἴσῃν σὸν ἀνέβη,
ἴσῃν Νεάπολιν ἀπάνω, — κί ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖαι
μὲ ἱεροδοξοῖν Ἐδδῆ, — ὄδῃ τῶν λέδῃ, τρεῖς ἴσῃν ἔδῃ,

μὲ Χημεῖον, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μαγὰλ' οἰκοδομῇ,
καὶ μὲ χῆρα δίχους ἔδρα, — ποῦσαν ἄλλοτε μαμμῆ.

Ἐ τὸν Τυπογραφίον «Κορινθῆ» τῆς καλῆς, — ὄδῃ τῶν Προαστείων, κονιστοῖς πολλῆς.